

Christine Palluy

Sophie Leullier

Μις Αγκάθα

ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ελληνικά
γράμματα

Η οικογένεια Κρίστι

Η **Άγκαθα** είναι μια νεαρή Αγγλίδα, αποφασιστική και πανέξυπνη. Τρελαίνεται να ανακαλύπτει και να λύνει αστυνομικά μυστήρια.

Ο **Άρτσιμπαντ** είναι ο μεγάλος της αδελφός. Τον συνεπαίρνουν οι σπουδαίες επιστημονικές ανακαλύψεις της εποχής.

Ο **Μαξ** είναι ο μικρός ορφανός ακροβάτης που αποφάσισε η οικογένεια Κρίστι να φιλοξενήσει (δες το βιβλίο 1 της σειράς).

Η **Κλάρα** είναι η μητέρα των δύο παιδιών. Νέα, χήρα και μοντέρνα, πιστεύει στην εκπαιδευτική αξία των ταξιδιών.

Η **Ζαν** είναι η Γαλλίδα γκουβερνάντα των παιδιών. Έχει αναλάβει την εκπαίδευση της μικρής αυτής ομάδας των ντετέκτιβ.

Ένα μεγάλο ταξίδι

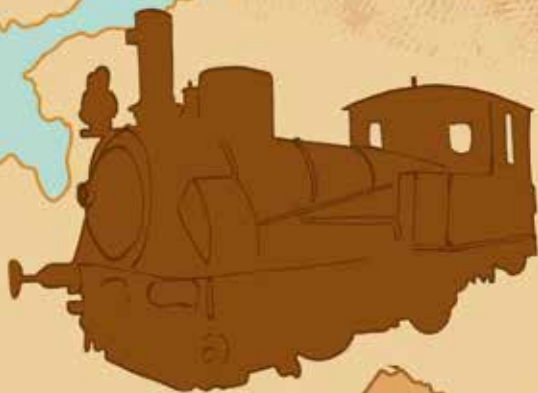
Η οικογένεια της Άγκαθα ξεκινά ένα μεγάλο ταξίδι στην Ευρώπη της Μπελ Επόκ. Οι Κρίστι αναχωρούν από το Λονδίνο, μένουν λίγες εβδομάδες στο Παρίσι, για να ανακαλύψουν την πόλη και την Παγκόσμια Έκθεση με τα μεγάλα τεχνολογικά επιτεύγματα, και συνεχίζουν το ταξίδι τους με το Οριάν Εξπρές, το θρυλικό και πολυτελές τρένο. Έπειτα από μια στάση στη Βιέννη, με μια παράκαμψη στη Βενετία, προχωρούν ολοταχώς για την Κωνσταντινούπολη.

Λονδίνο

Παρίσι

Βενετία

Βιέννη

Κωνσταντινούπολη

1

Με προορισμό το Παρίσι

Η Μις Άγκαθα ακούμπησε την ολοκαίνουργια, σκούρα πράσινη βαλίτσα της στο χολ του ωραίου λονδρέζικου σπιτιού της. Έξω έλαμπε δυνατός ο ήλιος του Ιουνίου.

«Πόσο χαίρομαι που θα κάνουμε αυτό το μεγάλο ταξίδι!» είπε η Άγκαθα χοροπηδώντας ενθουσιασμένη. «Θα ταξιδέψουμε με πλοίο, θα μπορούμε σε τρένο, θα κάνουμε τον γύρο του κόσμου!»

Ο αδελφός της, ο Άρτσιμπαλντ, έσκασε στα γέλια και άφησε και αυτός τη βαλίτσα του, που είχε χρώμα ανοιχτό πράσινο, πίσω από τα πολυτελή καφέ μπαούλα της μητέρας τους που προστάτευαν τα μεταξωτά φορέματα, τα ραφι-

ναρισμένα πανωφόρια, τα λουλουδάτα καπέλα και όλα όσα ήθελε η Κλάρα να έχει μαζί της στο Παρίσι. Στο ξύλινο, λουστραρισμένο σε-ντούκι της, η Μις Ζαν είχε βάλει μέσα τα βιβλία της, τρεις σκουρόχρωμες φούστες και μερικούς λευκούς κορσέδες. Στο τέλος, κατέφτασε και ο μικρός Μαξ. Άφησε την τσάντα του δίπλα στο κλουβί του Γκόλντι κι έκανε ένα ακροβατικό μπροστά στο κατοικίδιο πουλάκι.

«Λένε πως στο Παρίσι υπάρχει ένας πύργος τόσο ψηλός που φτάνει μέχρι τα σύννεφα!» είπε ο μικρός στον Γκόλντι. «Μπορεί να σε αφήσουμε να πετάξεις γύρω του, Γκόλντι!»

Η Κλάρα, που συνήθως ήταν πολύ ήρεμη, πήγαινε τώρα πάνω-κάτω στο χολ.

«Σάρλοτ, είσαι σίγουρη ότι η άμαξα θα περάσει να μας πάρει στις εννιά;» ρώτησε τη μαγείρισσα του σπιτιού. «Το τρένο δεν θα περιμένει τους αργοπορημένους!»

«Φυσικά, κυρία!» απάντησε η μαγείρισσα τρίβοντας τα χέρια στην ποδιά της. «Μην ανησυχείτε, αυτός ο αμαξάς είναι πάντα στην ώρα του. Αφήστε που ο Τζακ τού το θύμισε πάλι το πρωί!»

Η Σάρλοτ κοίταξε τον φίλο τού Μαξ με ικανοποίηση.

«Είναι πολύ ικανός ο Τζακ μας, χαίρομαι που θα μείνει μαζί μου να φροντίζουμε το σπίτι!»

Ξαφνικά ακούστηκε το κουδούνι της εισόδου. Ακριβώς την ίδια στιγμή, το εκκρεμές στο σαλόνι χτύπησε εννιά φορές. Ο αμαξάς, ο βοηθός του και ο Τζακ φόρτωσαν τις αποσκευές σε μια μικρή άμαξα, ενώ οι πέντε ταξιδιώτες μπήκαν στη μεγάλη άμαξα.

«Φτου, ξέχασα κάτι πάρα πολύ σημαντικό!» φώναξε η Άγκαθα και βγήκε βιαστικά από την άμαξα.

«Γρήγορα, μικρή ξεχασιάρα!» τη μάλωσε η Ζαν, που είχε αγχωθεί όπως και η λαίδη Κρίστι.

Η Άγκαθα επέστρεψε αμέσως με μια μικρή βελούδινη τσάντα. Ήταν πολύ περήφανη γιατί είχε βάλει εκεί μέσα έναν ταξιδιωτικό οδηγό και το πολύτιμο βιβλίο της με τις διάσημες αστυνομικές έρευνες που ανήκε παλιά στον πατέρα της. Κοίταξε με νόημα τα δύο αγόρια και τους ψιθύρισε:

«Μπορεί να χρειαστεί να λύσουμε κανέναν γρίφο στο Παρίσι».

Στις αποβάθρες του σταθμού ο Μαξ εντυπωσιάστηκε με όλα: τη μυρωδιά του μετάλλου, τους ανθρώπους που μετέφεραν τις αποσκευές των ταξιδιωτών πάνω σε καροτσάκια, τον πυκνό καπνό και την αδιάκοπη βαβούρα. Αλλά μετά την αναχώρηση του τρένου, ο Μαξ κοίταζε ακόμα πιο αποσβολωμένος έξω από το παράθυρο: τα τοπία περνούσαν από μπροστά του χίλιες φορές πιο γρήγορα απ' ό,τι με την άμαξα και η ατμομηχανή έμπαινε ουρλιάζοντας σε σκοτεινές τρύπες.

«Θα το συνηθίσεις: για να φτάσουμε από το Λονδίνο στο λιμάνι, θα περάσουμε μέσα από έξι

τούνελ», είπε ο Άρτσιμπαλντ που διασκέδαζε να βλέπει τον Μαξ να γουρλώνει τα μάτια του.

Όταν έφτασαν στο λιμάνι του Ντόβερ, οι Κρίστι επιβιβάστηκαν σε ένα μεγάλο ατμόπλοιο. Χωμένοι στις αναπαυτικές πολυθρόνες του σαλονιού, ένιωσαν το σκαμπανέβασμα από τα κύματα, καθώς το ταξίδι ξεκινούσε.

«Μαμά, το ξέρεις ότι οι Γάλλοι και οι Άγγλοι έχουν εδώ και καιρό την ιδέα να φτιάξουν μια σιδηροδρομική σήραγγα κάτω από τη θάλασσα της Μάγχης;» ρώτησε ο Άρτσιμπαλντ.

«Ναι, το σχεδιάζουν πάνω από έναν αιώνα τώρα», του απάντησε η Κλάρα. «Πριν από καμιά δεκαπενταριά χρόνια, μάλιστα, ξεκίνησαν τις εργασίες αλλά τις σταμάτησαν, έτσι δεν είναι, Μις Ζαν;»

Η γκουβερνάντα, χλομή και με το βλέμμα στο κενό, παρέμεινε σιωπηλή. Η Άγκαθα σήκωσε το δάχτυλό της για να ανακοινώσει κάτι: